

En liden Mindesang

om Drengen

Grik Ingebrigtsen Selle,

som ved en uheldig Seilads fuldseilede paa
Reisen til Røstfalds Kirke den 26de December
1855, hvor han i de skummende Bølger snart
fandt sin Død, og hans Been antages at hvile
nogenlunde sammesteds indtil Opstandelsens
Morgen.....

(Forfattet som den Afdødes Ord).

Dg Havet skal give de Døde,
som ere i det; og de bleve domte
hvor efter sine Gjerninger.

Mat. 20 Cap. 13 B.

Bergen.

P. Hofflands Forlagsboghandel.

M. Knusens Bogtrykkeri.

1856.

V box 40:1201

Met. Hjertelig mig nu længes.

Fra Verden og al Nøie, Jeg da er flyttet bort,
Min Hyrde i det Høie Mig gjorde Striden kort;
Vel fægtet jeg med Smerte I Dødens sidste Kamp,
Som knusede mit Hjerte Om Seieren jeg vandt.

2. Jeg i min Ungdoms Dage Da allerede var,
Da mit Gud henfaldte Dg brød mit Legems Kar.
Dg Støvet's Hytte falder Til Rov for Havets Dyr,
Mens Engle Sjelen kalder Til Himlens evig Fryd*).

3. Om mine Been tnu skules Af Havets Volger
grum, De mig ei længer dølyer Naar Gud vil holde
Dom; Men da skal jeg med Glæde Af Havets dybe
Bund, Fremstaa med Seiers Vre Ved dig min
Frelsermand.

4. Derfor I mine Frender Dg min' Forældre fjer,
Dg andre gode Venner, Som Sorgen med dem bær;
I sørge maa som Christne, Men dog i Haabes Grund,
At Skilsmis = Skaalen varer, Men dog en liden Stund.

5. Snart samles vi med Glæde, Dyb Sorg gjør
dobbelte Fryd, Naar vi i Engleklæde Skal høre Ju-
belsfryd**). For Vrens herlig Throne Da glemmes
Suk og Kval, Der løses Sorgetoner Fra denne Græ-
dedal***).

*) Luk. 16, 22 B.

***) Ps. 68, 4 B.

***) Nab. 21 Cap. 4 B.

6. Dog maa I lovlig stride, Mens I skal van-
dre her, I Provens Tid at vise, At I bestandig er;
Jers Haab I aldrig slippe, I Troens Grund staa
fast, Jers Bygning da ei glipper, Naar alt det An-
det brast.

7. Lad mit Exempel være Afbildet for Jers Sjæl,
Hvor snarlig det kan være, I hyde maa farvel! Al
Verdens Lyst og Vre, Den flygter som en Strøm;
I mindes kun tilbage, At Alt er som en Drøm.

8. Se til I flittig stræbe, I som da er igjen,
Dmfsjæmpende I slæbe Skal gennem Torne frem.
Se Lønnen hisset venter Hver tro Arbejders Lem.
Som trolig i Guds Biingaard,*) Sig har arbejdet frem.

9. Tænk Eders Livets Dage En Strid jo rigtig
er Som samler Nød og Plage I denne Tids Be-
svær. Naar Trængsels = Skyer sufer, Som Sorgens
Bund gi'r ud, Dg Modgangs Binde bruser, Da hold
Jer fast til Gud.

10. Gjør Ret og Skjel mod Alle, Dg hør Guds
Ord og Bud; Af Uretfærdigt samlet, Tidobbelte dra-
ger ud, Som Møl der om sig æder, Dg tærer alting
ud, Dg hisset dem udlukker Fra Dugang med sin Gud.

11. Tænk at den Dag vist kommer, At Alle dra-
ges frem For Evigheds Dommer, Hvor vil da disse
hen, Som her med Svig og Rænker Urigtig handle
tør? Tænk hin alvise Dommer Ei efter Vidner spør.

12. Derfor lad Eder modnes Med Evigheds
Høst; Thi alle alle Frugter Bli'r da fra Roden løst.**)
Naar Høstens Herre kommer, Sin Lade at se til; Sin
Kastefool i Haanden, Han rigtig føre vil.***)

13. O! vel da den, som haver I Tiden levet saa,
At han ved Herrens Naade Kan Verdens Dom und-
*) Matth. 20, 28 B. **) Nab. 14, 18. ***) Matth. 3, 12.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
300
400
500
600
700
800
900
1000
mm

gaa; Han glad mod Døden smiler, Med Længsel ven-
ter paa, At hans Forløsnings Time Jo snartlig
maatte slaa.

14. J, mine unge Venner, J Glædens blide Vaar;
J aldrig dog forglemmer, Hvor hastig Tiden gaar,
Dg hen mod Støvet træder, Dg Gravens mørke Braa;
Maaske at midt i Glæden Paa Gravens Bred J staa.

15. Den Glæde Verden giver, Saa kort den varer
ved, Den Hovedtittel hedder: Blot Ubestandighed;
Den sødt for Diet blinker, Men gir en suur Afse,
Dg snart den til os vinker Som Tegn til Sorg og Ve.

16. Tilfaldst, Forældre fjære, Sorg ikke for mit
Tab; Thi hisset har jeg vundet, Dg Kronen har jeg
fat. Se til J trolig beder Til Herren Dag og Nat,
Saa kan J engang finde Den her forliste Skat.

17. J angestfulde Stunde, Dg Trængsels mørke
Nat; Naar J vil gaa tilgrunde, O! grib da Troen
fat. Raft Blikket mod det Høie, Der gryes snart en
Dag, Som Sorgens Nat opklarer, Dg letter Gders Sag.

18. Maaske vil Verden ikke Ha' nogen Glæde
gjemt; Men Gders bittere Skaaler har fuldelig isfjendt;
Dog maa J taalig lide Dg tomme Skaalen ud, Om
J vil engang sidde Som Jesu kronet Brud.

19. Nu maa jeg Sangen slutte Dg lukke Munden
til; Min Sjæl jeg nu opsender, Den hører Jesum til;
O Gud! du den antage, Dg i din Haand indluk, *)
Dg Himlens Dør oplade — Gud hør mit sidste Suk!

*) Lut. 23, 46.